

NOVEMBER 2025

11 (253)

Svetlo Máriino

Prinášat' Ježíša — svetlo Máriino

Posolstvo Kráľovnej pokoja

„Drahé deti! Najvyšší ma vo svojej добрote dáva vám, aby som vás viedla po ceste pokoja. Mnohí odpovedali a modlia sa, ale je veľa stvorení, ktoré nemajú pokoj a nespoznali Boha lásky. Preto, deti moje, modlite sa a milujte, vytvárajte modlitbové skupiny, aby ste sa povzbudzovali k dobru. Ja som s vami a modlím sa za vaše obrátenie. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

**Posolstvo Panny Márie,
Kráľovnej pokoja,
25. októbra 2025
(s cirkevným schválením)**

**PRVÁ SOBOTA V MESIACI – DEŇ, KEĎ SA DUCHOVNE
SPÁJAME: MODLÍME SA RUŽENEC, ROZJÍMAME NAD
BOŽÍM SLOVOM, SLÁVIME SV. OMŠU, ADORUJEME PRED
SVIATOSŤOU OLTÁRNOU, ROZJÍMAME NAD TÉMAMI
V ČASOPISE SVETLO MÁRIINO. NAŠE SPOLOČNÉ
MODLITBOVÉ STRETNUTIE SA USKUTOČNÍ
V SOBOTU 01.11.2025. TENTO MESIAC
SA MODLÍME ZA NAŠE MODLITBOVÉ SKUPINY,
ABY SME VYTRVALO A VERNE
NASLEDOVALI MÁRIU.**

V tomto čísle nájdete

MODLITE SA A MILUJTE

4

Páter Ljubo Kurtovič

VYTVÁRAJTE MODLITBOVÉ SKUPINY

6

Terézia Gažiová

MODLITBOVÉ SKUPINY

8

Posolstvá na tému

A MY SME SI MYSLELI,

9

ŽE HO POZNÁME

Páter Marinko Šakota

FOTOGALÉRIA

16

 **Svetlo
Máriino**

INTERNETOVÝ ČASOPIS. MESAČNÝ DUCHOVNÝ IMPULZ
PRE MODLITBOVÉ SKUPINY A JEDNOTLIVCOV
SPOJENÝCH SO SPOLOČENSTVOM SVETLO MÁRIINO

*Vychádza pred prvou sobotou
v mesiaci. Šírenie tohto časopisu
bez úprav /vcelku/ je vítané a povo-
lené. Pri kopírovaní jednotlivých
častí a ich použití v inom kontexte
si redakcia časopisu vyhradzuje
právo na vyjadrenie súhlasu.
V zhode s dekrétom pápeža Urbana VIII.
a vyhlásením II. Vatikánskeho
koncilu autor vyhlasuje, že nechce
predbiehať vyjadrenia Cirkvi, ktorej
sa celkom podriadiť. Slová zjavenia,
posolstvá, zázraky a všetko ostatné
majú v tomto časopise hodnotu len
ľudského svedectva.*

Prihlásenie k odberu časopisu:

www.svetlomariino.sk

E-mail: gospa3@gmail.com

*Ak máte záujem finančne podporiť
činnosť spoločenstva Svetlo Máriino,
môžete prispieť na účet: Názov účtu:
SVETLO MÁRIINO, n. o. Banka:*

Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank),

Číslo účtu: 5058517603/0900

IBAN: SK5409000000005058517603

BIC/SWIFT: GIBASKBX

IČO: 45743304

Pán Boh zaplat'!

MODLITE SA A MILUJTE

PANNA MÁRIA, AKO PRAVÁ MATKA, NEPRESTÁVA POVZBUDZOVAŤ, POSILŇOVAŤ A POZÝVAŤ SVOJE DETI K TOMU, ČO JE PRE NÁŠ ŽIVOT NAJDÔLEŽITEJŠIE – SPOZNAŤ BOHA LÁSKY. JEŽIŠ NÁM HOVORÍ: „A VEČNÝ ŽIVOT JE V TOM, ABY POZNALI TEBA JEDINÉHO PRAVÉHO BOHA, A TOHO, KTORÉHO SI POSLAL, JEŽIŠA KRISTA“ (JN 17, 3).

Páter Ljubo Kurtovič

Našou kresťanskou povinnosťou a právom je spoznať Boha a jeho Syna Ježiša, t. j. spoznať lásku, ktorou nás Boh miluje. Môžeme dať len to, čo sami máme a čo sme zakúsili. A nemôžeme to zakúsiť ani mať, ak o to neprosíme toho, ktorý jediný má všetko a ktorý je jediný bohatý. Pred Bohom sme

všetci biedni a chudobní. Sám Ježiš nás povzbudzuje: modlite sa, hľadajte, klopte... Pán nie je hluchý na naše volania a úprimné modlitby, ktoré mu vyslovujeme. Cestou k poznaniu Boha a jeho lásky je modlitba. Niet inej cesty k Bohu okrem modlitby.

Každý človek v sebe nosí túžbu po Bohu, ako hovorila Matka Terézia. Tú túžbu, ktorú spoznávame v tichu, môže naplniť jedine Boh. Modlitba rozširuje naše srdce a robí ho

väčším, aby bolo schopné prijať Boha, ktorý sa nám daruje. To, čím je krv pre telo, tým je modlitba pre dušu. Modlitba nie je len obrátenie mysle a srdca, ale aj dialóg. Modlitba je rozhovor. Ja pozerám na neho a on na mňa, to je najdokonalejšia modlitba. Dokonalá modlitba nespočíva v množstve slov, ale vo vrúcnej túžbe, ktorá dvíha dušu k Ježišovi.

Matka Terézia mnohým ľuďom, ktorých denne stretávala, zvykla dávať zázračnú medailu a malú kartičku, ktorú nazývala svojou „vizitkou“. Na tej kartičke bol vytlačený jeden z jej známych výrokov: „Plodom ticha je modlitba, plodom modlitby je viera, plodom viery je lásky, plodom lásky je služba, plodom služby je pokoj.“

Panna Mária nám hovorí: „...vediem vás po ceste pokoja“. K pokoji sa prichádza postupne a vytrvalo. Začína sa tichom. Panna Mária nás učila: „Drahé deti, v tichosti svojho srdca hľadajte Ježiša.“ V tichu srdca hovorí Boh. Len keď počúvame Boha, môžeme s ním vstúpiť do dialógu. Môžeme vysloviť mnoho modlitieb, ale aby naša modlitba bola pravá, musíme sa naučiť mlčať. A Boh prehovára v tichu. Keď v tichu počujeme Boha, vtedy môžeme povedať, že sa modlíme. Modlitba sýti našu vieru, ktorá nás povzbudzuje k láske, a láska je službou druhým. Služba druhým prináša pokoj do našich srdiec, životov a vzťahov.

Počúvnime matkine pozvania, povzbudzujme sa navzájom k dobru, aby sme mohli deň čo deň žiť svoje obrátenie.

Modlitba. Panna Mária, Kráľovná pokoja, Najvyšší Ťa poslal k nám v tomto našom čase na naše obrátenie a premenu života, aby sme mohli rásť vo viere a láske. Ty najlepšie vidíš naše srdcia a naše túžby, ako aj všetkých, ktorí ešte nespoznali Boha lásky a žijú bez zmyslu, stratení v tomto svete. Ty, Matka, ktorá vidíš všetko, čo potrebujeme a čo nám chýba, prihováraj sa za nás u svojho Syna, tak ako si to urobila v Káne Galiilejskej. Vypros nám milosť, aby sme počúvali, čo nám Ježiš hovorí, aby sme mohli zakúsiť božskú novotu, ktorú nám iba on daruje. Amen.

VYTVÁRAJTE MODLITBOVÉ SKUPINY

TO NAJDRAHŠIE, ČO PÁN MAL, KEĎ ZOMIERAL, BOLA JEHO MATKA. A ON NÁM JU DAROVAL. DÁVA NÁM JU NEPRESTAJNE DEŇ ČO DEŇ AJ DNES, TAJOMNÝM SPÔSOBOM, V MEDŽUGORÍ. VIZIONÁRI DOSVEDČUJÚ, ŽE KRÁĽOVNÁ POKOJA SA ZJAVUJE EŠTE STÁLE – KAŽDÝ VEČER O 17.40. PRICHÁDZA NA ZEM, ABY SA TÝMTO NEOBYČAJNÝM SPÔSOBOM MODLILA S NAMI A ZA NÁS A ABY NÁM PROSTREDNÍCTVOM SVOJICH POSOLSTIEV UKAZOVALA CESTU POKOJA.

Terézia Gažiová

V dejinách ľudstva ju Boh posielal vždy, keď sa na zemi vytráca láska. V posolstve z 2. januára 2018 nám o tom hovorí: „Keď sa nenachádza cesta spásy, ja, Matka, prichádzam, aby som vám pomohla, aby ste spoznali pravú vieru – živú a hlbokú – aby som vám pomohla pravdivo milovať“.

Dnes nás znovu pozýva k láske, k modlitbe a zakladaniu modlitbových skupín. Predtým, ako Ježiš založil prvú modlitbovú skupinu zo svojich dvanásť apoštolov, modlil sa celú noc. A potom si vyvolil tých, ktorých mu v modlitbe ukázal Otec.

Po Ježišovej smrti, keď sa jeho učeníci rozutekali zo strachu pred nepriateľmi, Mária ich povzbudzovala, aby neochabovali vo viere, a zotrvala s nimi v modlitbách ako mama, ktorá chráni a potešuje svoje deti. To je model, ako sa rodí pravá modlitbová skupina – v modlitbe s Matkou, v spo-

čenstve a v poslušnosti Duchu Svätému. Počas 44 rokov zjavení Panny Márie v Medžugorí vzniklo nespočetné množstvo modlitbových skupín ako plod jej prítomnosti a materinskej školy. Každá skupina je ako Mária – modlí a ticho slúži tam, kde sa nachádza. Po celom svete sa tieto skupiny verne stretávajú v modlitbe ruženca, v rozjímaní Božieho slova a v konkrétnych skutkoch lásky, tak ako o tom čítame v Skutkoch apoštolov v prvej kapitole.

Modlitbová skupina je spoločenstvo priateľov, ktorí majú spoločný cieľ – milovať Ježiša a milovať druhých. Prvou modlitbovou skupinou v škole Panny Márie sa má stať naša rodina. Od začiatku zjavení má Mária jasný plán, ako môže byť obnovený pokoj na zemi: najskôr sme pozvaní pracovať na premene svojho srdca, potom šíriť pokoj vo svojom okolí – v rodine, v spoločenstve, v práci – a napokon vytvárať modlitbové skupiny, oázy pokoja v dnešnom svete. Sami nezmôžeme nič, ale spolu, hovorí Mária, môžeme zastaviť zlo a zmeniť svet.

Aj naše malé modlitby sa spájajú s modlitbou jej Nepoškvrneného Srdca. Možno sa nám zdá, že naše modlitby a skutky sú nepatrné, ale v Božích očiach majú nesmiernu cenu. Každá modlitba z lásky premieňa svet, každé odpustenie otvára nebo a každé srdce, ktoré sa rozhodne pre pokoj, stáva sa maličkým Máriiným svetlom.

Ona nás volá, aby sme nečakali na dokonalý čas ani na veľké diela, ale aby sme začali tu a teraz, tam, kde sme: vo svojich rodinách, v našich spoločenstvách, v tichu srdca. Aby sme sa spolu s ňou učili modliť, milovať a dôverovať Bohu, ktorý môže aj z najmenšej kvapky našej viery stvoriť more milosti.

Zasväcujme sa jej Nepoškvrnenému Srdcu, odovzdávajme sa Bohu prostredníctvom nej.

Pán Ježiš povedal svätej Faustíne: „Zasvätené duše sú mojím odleskom vo svete, sú ako svetlá, ktoré vrhám do temnoty tohto

sveta, aby ju osvecovali. Čím je duša pokornejšia, tým väčšia je jej žiariaca sila“ (Denníček sv. Faustíny).

Nech aj naše srdcia, rodiny, spoločenstvá zasvätené Nepoškvrnenému Srdcu Márie, budú tým príkladom, ktorý ukazuje smer modlitbou a láskou.

Modlitba. Mária, ďakujeme ti, že nás trpezlivo vedieš po ceste pokoja. Pomôž nám, zotrvať na modlitbách s tebou za pokoj. Nauč nás milovať tak, ako miluješ ty – pokorne, ticho, srdcom otvoreným pre každého človeka. Daj, aby naše modlitbové skupiny boli oázami pokoja, miestami, kde Duch Svätý obnovuje srdcia a privádza k dobru.

Prosíme ťa, Matka, modli sa s nami a za nás, aby sme sa obrátili celým srdcom k Bohu a stali sa nástrojmi jeho lásky a pokoja pre tých, ktorí ho nepoznajú. Amen.

Modlitbové skupiny

„V TOMTO MILOSTIVOM ČASE VÁS POZÝVAM
K MODLITBE SRDCOM. DETI MOJE, VYTVÁRAJTE
MODLITBOVÉ SKUPINY, V KTORÝCH SA BUDETE
POVZBUDZOVAŤ K DOBRU A RÁŠŤ V RADOSTI.“ 25.5.2024

„MODLITBOVÉ SKUPINY SÚ MOCNÉ A CEZ NE
MÔŽEM VIDIEŤ, DETI MOJE, ŽE DUCH SVÄTÝ PÔSOBI
VO SVETE. ĎAKUJEM VÁM, ŽE STE PRIJALI
MOJE POZVANIE.“ 25.6.2004

„OBNOVTE MODLITBU VO SVOJICH RODINÁCH A VYTVÁRAJTE
MODLITBOVÉ SKUPINY, A TAK BUDETE PREŽÍVAŤ
RADOŠŤ Z MODLITBY A ZO SPOLOČENSTVA. VŠETCI,
KTORÍ SA MODLIA A SÚ ČLENMI MODLITBOVÝCH SKUPÍN,
SÚ V SRDCI OTVORENÍ BOŽEJ VÔLI A S RADOSŤOU
DOSVEDČUJÚ BOŽIU LÁSKU.“ 25.9.2000

A MY SME SI MYSLELI, ŽE HO POZNÁME

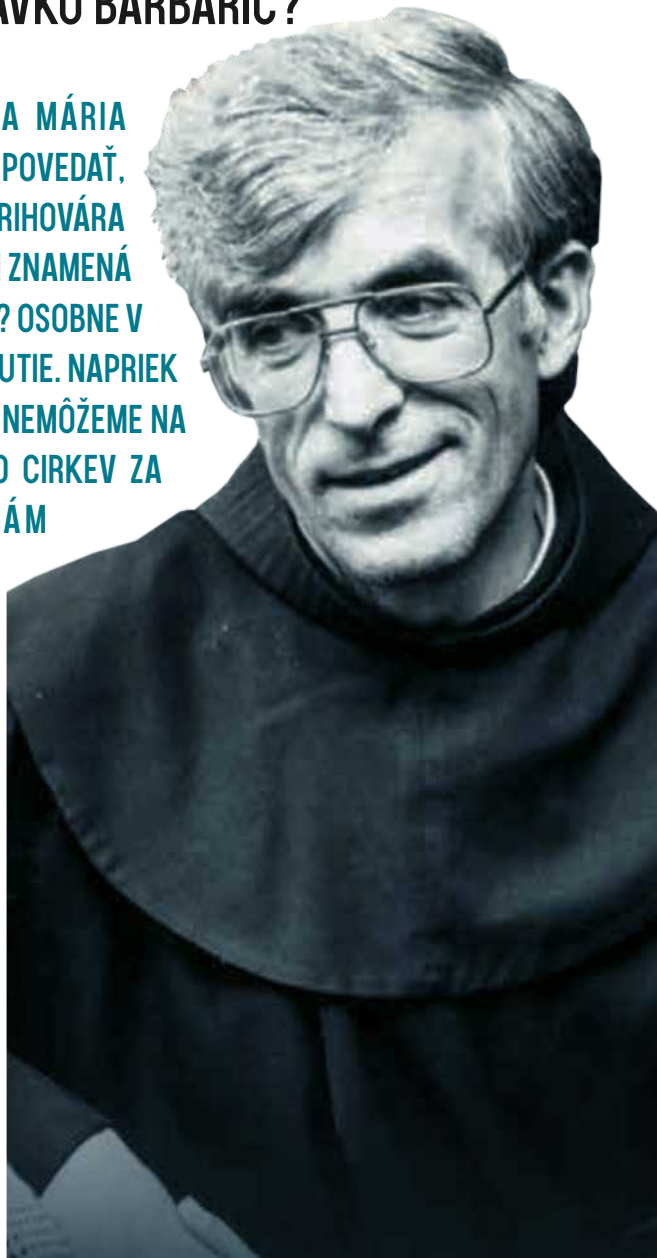
KTO BOL PÁTER SLAVKO BARBARIĆ?

PREŠLO 25 ROKOV, ODKEDY NÁM PANNA MÁRIA POVEDALA: „RADUJEM SA S VAMI A CHCEM VÁM POVEDAŤ, ŽE VÁŠ BRAT SLAVKO SA NARODIL PRE NEBO A PRIHOVÁRA SA ZA VÁS“ (25.11.2000). PÁTER SLAVKO JE V NEBI! ZNAMENÁ TO, ŽE HO PANNA MÁRIA VYHLÁSILA ZA SVÄTÉHO? OSOBNÉ V TO VERÍM, ALE ČAKAJME NA CIRKEVNÉ ROZHODNUTIE. NAPRIEK TOMU, ŽE MUSÍME ČAKAŤ, NEZNAMENÁ TO, ŽE SI NEMÔŽEME NA NEHO SPOMENÚŤ A MODLIŤ SA ZA TO, ABY HO CIRKEV ZA SVÄTÉHO VYHLÁSILA. PANNA MÁRIA NÁM NEPOVEDALA LEN TO, ŽE JE V NEBI, ALE AJ TO, ČO TAM ROBÍ: „PRIHOVÁRA SA ZA NÁS.“

Páter Marinko Šakota

Pátra Slavka možno charakterizovať 3 slovami: človek pre druhých (či už ako františkán, kňaz alebo, ako hovorí Panna Mária, náš brat). Aký bol na zemi, taký je aj v nebi. Čo robil na zemi, v tom pokračuje aj v nebi. Nie je ľahké slovami opísať naše poznanie pátra Slavka, pretože na jednej strane bol neobyčajne jednoduchý, no na strane druhej bol výnimočný, komplexný, viacvrstvový, výnimočný františkán. Jedno-

duchý a výnimočný. Preto, ako ho opísať, ak nie jachtavo, nesmelé, aforizmami.

Mnohí hovorili: „Poznáme pátra Slavka“. Ale to bol len prvý dojem. Na prvý pohľad vyzeral čitateľne. Keď som ho však začal analyzovať, jeho hĺbka nemala konca. Akoby som stál nad priepasťou. Bol celistvý, úplný. A svojou celistvosťou obsiahol celého človeka. Hlavou bol inteligentný a hlbokých myšlienok. Srdcom bol človekom lásky a porozumenia. Rukami bol človek činu. Náš súčasník, ale akoby bol z inej doby. Všetkým tak veľmi blízky, že už bližšie sa nedá byť, a pritom nám stále uniká. Náš, a súčasne všetkých a nikoho.

Rodom pochádzal z dedinky Dragičina v Hercegovine, ale jeho duch presahoval všetko – tak ako nebo presahuje zem. Nosil bremeno Medžugoria a osudov toľkých ľudí, ale zároveň snímá bremená z ramien a duší toľkých ľudí. Každé ráno chodieval na Vrch zjavenia alebo na Križevac, ale nikdy nie sám. Vždy v sebe niesol niekoho. A keď schádzal z týchto dvoch vrchov, opäť s batohom na chrbte – s vrecom nazbieraného odpadu.

Zdobila ho čnosť miernosti a vyváženosti, a zároveň presahoval všetky hranice. Nedal sa vtiesnať do žiadnej formy. Modlil sa, akoby to bolo niečo celkom prirodzené, a pritom tak nezvyčajne a hlboko ako nikto iný. Mal svoj vlastný spôsob modlitby a pôstu, no nikomu ho neodporúčal, a už vôbec ho nikomu nevnucoval. Pracoval nesmierne veľa a oddane – ako len málokto.

Nikdy sa nezastavil pri tom, čo musel urobiť. Jeho činnosť siahala až po hranice

ľudských potrieb. Mal toľko povinností a termínov, že jeho deň bol zaplnený od skorého rána až do neskorej noci, a nikto ho nikdy nevidel ponáhľať sa alebo byť v strese. Od ľudí sa nedištancoval, a ani im nebol veľmi blízko. Stíhal byť tam, kde bolo treba a tak dlho, koľko bolo treba. Bol prítomný všade, ale nenápadne. Miloval ľudí a každému prial dobro, no nikoho o ničom ani nepresviedčal, ani nenútil. Každému dával slobodu. Bol plný lásky, ale bez prehnanej sentimentálnosti. Láskový a podľa potreby tvrdý, bez najmenej snahy zapáčiť sa niekomu.

Každému bol k dispozícii bez ohľadu na vek a stav. Na nikoho nebol naviazaný a každý, kto sa s ním rozprával, mal dojem, že je tu iba pre neho. Mal vlastný názor, no nikomu ho nevnucoval. O vkusoch a rôznych názoroch nediskutoval. Bol vážny, ale zároveň mal neprekonateľný zmysel pre humor. Jeho humor nebol nikdy tvrdý, ale elegantný a nežný – ako keď matka prebúda svoje dieťa.

Mal rád ľudí, ktorí mali tiež zmysel pre humor. Vedel ich počúvať, aj keď bol zafarbený prácou a starosťami, aj vtedy, keď by sa očakávalo, že bude počúvať len svoje myšlienky a plány. Vedel sa prispôbiť úrovni „nižších“ a „vyšších“ od seba, ale nikdy neopustil svoju vlastnú úroveň. Nikdy zbytočne nestrácal čas. Bol pripravený každého vypočuť, no vedel aj prerušiť a riadiť situáciu tak, aby človek nerozprával nepodstatné a zbytočné veci, a prešiel k jadru veci.

Tých, ktorí žiadali o radu, len nasmeroval,

nikdy nedával hotové riešenia. Nechával ľuďom priestor, aby sami rozmýšľali a urobili rozhodnutie. Neutekal od ľudí, ale ani sa nikomu neprispôboval. V každej udalosti bol prítomný naplno, akoby sa nič predtým ani potom nedialo. Keď to skončilo, prešiel do ďalšej udalosti, akoby sa tá predošlá ani nestala.

Viedol modlitbové programy (ruženec, adoráciu, semináre,...), ale nikto nemal pocit, že on je na prvom mieste. Vždy bol a zostal učeníkom, mnohí v ňom však rozpoznali učiteľa.

Hovoril a písal jednoducho, pretože to je najťažšie. Vedel, že jednoduchá a obrazná reč je najvhodnejšia, lebo vychádza z ľudskej blízkosti – z prírody a ľudských skúseností. Bolo to preto, aby mu súčasný človek porozumel.

Rozumel Panne Márii, pretože vedel, kde je kľúč k pochopeniu: byť blízko jej srdca. Bol skromný, ale nie falošne; úplne prirodzene a

úplne do každého detailu pravdivý. Bol nábožný, duchovný, ale nie vtieravo, sladkasto, oboma nohami na zemi. Bol disciplinovaný a uvoľnený.

Keď pracoval, bol ponorený v práci. Keď sa modlil, modlil sa celý. Keď stretal ľudí, akoby to bolo pre neho to najdôležitejšie. Všetko spôsobom, ktorý zodpovedá práci, modlitbe, stretnutiam, ale zároveň všetko akosi rovnakým spôsobom.

Veľmi sa usiloval nadobudnúť vedomosti, no nikdy nie preto, aby sa na ne rigidne viazal. V každej chvíli vedel, čo chce. Mal jasno o živote a človeku, a pritom nikto nemal pocit, že by si myslel, že vie viac než ostatní. Mal svoje predstavy o človeku, ale keď bol niekto pred ním, zanechal svoje predstavy a otváral sa mu.

Seba nepovažoval ani za malého, ani za veľkého, videl sa v úlohe Božieho a Máriinho spolupracovníka. Dokonale spájal teológiu a modlitbu, rovnako aj modlitbu a činnosť.

Nevnucoval sa, ani sa neskrýval. Bol františkánom ako všetci ostatní, ale zároveň iný od ostatných. Byť františkánom a kňazom pre neho znamenalo privilegium slúžiť ľuďom a žiť pre ľudí. Ťažko nájdeme osobu, ktorá by tak doslovne žila evanjelium ako on.

Keď sa ho spýtali, či je šťastný ako františkán, zvykol odpovedať, že sa nestal františkánom, aby bol šťastný. Vedel, že šťastie sa nehladá, ale príde samo, ako plod slúženia životu, dobru, pokoju, oslobodzovania druhých. Hovorieval: „Miluj človeka, ale buď slobodný od očakávaní.“ Vedel, že očakávania ľahko vedú ku sklamaniu.

Pomáhal tak, že ľavá ruka nevedela, čo robí pravá. Aj počas vojny vedel nájsť spôsoby, aby sa liek dostal k núdznemu bez rozdielu. Myslel na druhých a pomáhal im. Odmietal, keď ho druhí stavali na prvé miesto (napr. slávenie jeho narodenín). Druhých nechválil ani nekritizoval, ale vždy ich pozýval, aby boli lepší. Keď už niekoho pochválil alebo skritizoval, vedel, že to musí robiť tak, ako matka. Hovoril, že sa netreba povyšovať, keď ťa druhí chvália, ani zrútiť, keď ťa kritizujú. Vo všetkom tom treba načúvať pravde.

Ovládal niekoľko svetových jazykov, ale nikdy nevytváral dojem, že nejaký pozná. Miloval svoj chorvátsky národ, ale nikdy to nezdôrazňoval. Všetky národy mali pocit, že patrí im. Bol Hercegovčan a zároveň človekom sveta. V jeho očiach boli ostatní jednoducho ľuďmi, bez ohľadu na národnosť či farbu pleti. Vedel, ako sa správať k dospelým, mladým aj deťom.

Nemal rád formálnosti, najmä ak sa točili okolo nepodstatného alebo boli prázdne. Všetko, čo robil, aj to najnepatrnejšie, robil s veľkou láskou a dôstojnosťou. Keď sa ocitol medzi zákonom a milosrdenstvom, postavil sa na stranu milosrdenstva. Keď sa zdalo, že pre niekoho už niet nádeje a že aj on sám to už vzdal s tým človekom, ráno sme ho videli, ako sa s ním rozpráva. Rešpektoval authority (cirkevné aj politické), ale nikomu sa neklaňal. Nijaké authority ani ľudské ohľady u neho nemohli obstať pred pravdou.

Miloval Cirkev ako málokto. Bol poslušný, ale vedel vycítiť, čo sa skrýva za príkazom. Okrem toho vedel, čo je milosť a kairos – okamih, ktorý sa nesmie premrhať. Bez ohľadu na to, že to niektorí – aj tí vo funkciách – nechápali.

Dával pozor nielen na to, čo si ľudia myslia a hovoria, ale predovšetkým na to, čo chce Panna Mária. Poznal človeka, jeho telo i dušu a preto vedel, čo potrebuje. Keď niekto povedal, že je ťažké žiť evanjelium a nasledovať Krista, vedel, kde sa skrýva problém: všetci v hĺbke duše túžime po tom, aby nás druhí milovali, nie polovičate, ale úplne, aby nás mali v úcte, aby nám odpúšťali, keď zhrešíme, aby nás prijali takých, akí sme, aby nás rozumeli. Jediný problém je v tom, že druhí od nás očakávajú to isté.

Mal odvahu rozbehnúť veľké projekty (ako napríklad Mladifest), pretože to nerobil zo svojich vlastných podnetov, ale premieňal slová Panny Márie z papiera do reality. Máriine posolstvá žil doslovne, do najmenšieho detailu. Kto nepoznal alebo

nerozumel Máriiným posolstvám, mohol ich na ňom čítať. Nebojoval proti duchu doby, ale mladým ponúkal alternatívu: očakávanie nového roka, Mladifest...

Nikdy sa nezastavil pri kritike spoločnosti, štátu, či pri tom, čo politika zakázala, ale nasadzoval vlastný chrbát, aby zraneného pozdvihol a niesol ho k uzdraveniu a oslobodeniu. Problémom neboli drogy alebo díleri, ale málo sestier Elvír. Kým ostatní iba krčili plecami a čudovali sa, že niekto zblúdil do slepej uličky, jeho to znepokojovalo. Kým sa iní pýtali, či treba niečo podniknúť, kto to urobí a prečo... on vedel, že všetko závisí od lásky. Kým sa ostatní pýtali, kde je príčina problému, stroskotania osobného či rodinného života, hádok a vojen, vedel, že odpoveď je v nedostatku lásky. A riešením je činná láska. Iní sa sťažovali, hodiny rozprávali o tom, čo nefunguje a ako by to malo byť, a on vzal vrece a začal zbierať odpadky. Počúval o

tom, ako chcú všetci ísť k najlepšiemu lekárovi, najlepšiemu právnikovi, študovať u najlepšieho profesora a preto založil fond pre talentovaných a chudobných študentov. Dbal na poriadok a pravidlá správania, ale vytvorenie dobrej atmosféry, dobrej nálady a uvoľneného ducha na seminári pôstu alebo Mladifeste bolo preňho oveľa dôležitejšie. Vedel, že všetko závisí od prípravy pôdy. Pre neho pravidlá a zákony neboli cieľom, ktorých by sa slepo držal, ale východiskom. Duch a konkrétny človek boli dôležitejšie ako slová zákona.

Keď kázal, vedel načúvať poslucháčom. Mal svoj názor, ale vedel vypočuť druhých a prijímať ich názory a idey. Keď dostal nejaký nápad, podelil sa oň s druhými. Púšťal ich do „éteru“, pretože vedel, že minca má aj druhú stranu. Niekedy hovorieval tak, že poslucháči museli čítať medzi riadkami - čím im ponúkal priestor pre vlastné rozmýšľanie. Nikdy by

svojho spolubesedníka alebo poslucháča nedoviedol k definitívnemu riešeniu, ale povzbudzoval ich vo viere, že sami budú pokračovať. Hádzal „bombičky“ – ako hovorieval, aby v človeku prebudil túžbu.

Každého prijímal za spolupracovníka, ale ak to niekto vzdal, on pokračoval ďalej. Radšej dával šancu aj s rizikom, že bude zneužitý, než aby mal človek pocit, že nikdy nedostal šancu. Radšej trpel v sebe, ako by druhí mali trpieť kvôli nemu. Keď pochybil, vrátil sa a prosil o odpustenie. Viac si vážil toho, kto pracuje a snaží sa, aj keď padne alebo urobí chybu, než toho, kto nič nerobí a ostáva sedieť zo strachu, aby nepadol a nespravil chybu. Povzbudzoval ľudí, aby skočili do vody, lebo len tak sa naučia plávať. Tak pozýval napríklad ľudí tlmočiť adorácie alebo katechézy, hoci predtým nikdy neprekladali.

Neustále a veľa pracoval na sebe a rástol, ale vždy v skrytosti. Modlil sa a postil, ale nikomu o tom nehovoril, pretože vedel, že to nie je cieľ, ale cvičenie vlastnej pripravenosti na stretnutia – ako s Bohom, tak aj s ľuďmi. Kto ho videl v civile, alebo vošiel do jeho izby, videl, že žije ako chudobný. Chudoba však nebola cieľom, ale slobodou. Hoci bol v oblekaní skromný, vždy bol čistý. Na nič nebol naviazaný. Nikdy nehovoril o sebe. Bol opatrný, keď sa hovorilo o druhých ľuďoch.

Niesol veľa krížov, ale nikdy žiaden nepresunul na niečie rameno. Bol ako chlieb, ktorý sa láme pre druhých. Nevedel o tom, ani to nikomu nevysvetľoval. Do dňa nikdy nevstupoval nepripravený. Všetko, čo plánoval a robil, vkladal najprv do modlitby. Modlitba bola ako filter, aby sa mu vnútro, pamäť a srdce prečistili a pripravili na nový

deň. Na všetko, čo so sebou deň prinášal. Vedel nadobúdať skúsenosti, ale aj o ne prísť, či už boli veľmi príjemné a krásne, alebo ťažké. Keď by mu niekto povedal, aký bol Mladifest, ktorý skončil pred niekoľkými dňami, krásny, odpovedal by mu, že to už je minulosť.

Akoby prežil tri životy, a žil len päťdesiatštyri rokov. Prežil život bez oddychu, intenzívny a v plnosti. Vždy bol úplne bdely a pozorný voči všetkému, s čím sa stretával a čo robil. Žil dnes – tu a teraz. Jeden z nás, a pritom tak odlišný od nás všetkých. Aj v smrti.

Zdroj: (p. Marinko Šakota, Medžugorie, Glasnik mira, č.9, 2025)

ÚPLNÉ ODPUSTKY PRE DUŠE V OČISTCI OD 1. DO 8. NOVEMBRA

Odpustky sú odpustenie časného trestu pred Bohom za hriechy, ktoré sú už odpustené, čo sa týka viny... Odpustky sú čiastočné alebo úplné podľa toho, či oslobodzujú od časného trestu za hriechy čiastočne alebo úplne. Každý veriaci môže odpustky... získať buď pre seba alebo aplikovať za zosnulých (KKC 1471).

Od 1.11 – 8.11. môžeme raz denne získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci ak:

- nábožne navštívime cintorín a aspoň myslou sa pomodlíme za zosnulých,
- vylúčime akúkoľvek pripútanosť k hriechu aj všednému,
- svätá spoveď – krátko predtým alebo potom,
- sväté prijímanie – najlepšie v ten istý deň,
- modlitba na úmysel Svätého Otca – Otče náš, Zdravas, Sláva.

V deň spomienky na všetkých verných zosnulých môžeme raz denne získať úplné odpustky.

HVALA
KOSZO

